

DOELSTELLING DER ORDE - KORT GESCHETST

U weet dat geesten altijd voortbestaan hebben dat is geen vernieuwing van latere tijden. Er is in de vroeg Egyptische periode al een reeks denkers geweest, die uitgingen van het standpunt dat de mensen samen moesten werken, dat zij moesten zoeken naar hetgeen hen verenigt en niet naar hetgeen hen scheidt. Deze groep werd o.m. in de Griekse periode aanmerkelijk versterkt. Wij hebben in deze vroege periode van de Orde, te maken met werkzaamheden als inspiratie en in sommige gevallen ook zuiver ogurie (d.w.z. een vorm van wichelarij). Daarna echter wordt het steeds moeilijker om invloed uit te oefenen en wordt een kleine poging gedaan o.a. door middel van Druïden. Dat lukt niet erg, we blijven dus inspiratief werken en rond 1600, wanneer de belangstelling voor de occulte wereld en ook voor de filosofische benadering van het menselijk bestaan groter wordt, vormt zich eigenlijk de kern van hetgeen nu de Orde is.

Een groep entiteiten die samenwerken met een bepaald doel. Dit blijft voortbestaan tot rond 1850-1860 de belangstelling voor spiritisme merklijk groter wordt. In deze periode proberen wij mede door het veroorzaken van fenomenen het geven van bepaalde gegevens, te bereiken dat de mensen weer gaan denken. Het spiritisme neemt dan over en wij beginnen bv. in 1909 in een kleine gemeenschap. Daarna wordt de Orde uitgebreid en rond 1920 wordt door deze Orde gewerkt op een 50 tal verschillende punten. Hierbij vallen steeds weer groepen en mediums weg, andere ontstaan. Op dit ogenblik hebben wij een 30 tal hoofdgroepen over de gehele wereld, terwijl we daarnaast, in samenwerking met andere geestelijke groepen, proberen een groter aantal groeperingen op aarde te bereiken.

Onze doelstellingen zijn eigenlijk heel eenvoudig. We geloven dat er een God is, maar we geloven niet dat er maar één deur is om de hemel binnen te komen. Wij willen af van de te menselijke en vaak ook te chauvinistische benadering van een systeem of een godsdienst. Het moet eenieder vrij staan om het systeem te kiezen dat voor hem het juiste is, mits hij maar niet blind is voor de mogelijkheden en verdiensten die in andere systemen bestaan. Wij trachten te overkoepelen, wij trachten bepaalde denkwijzen te verbreiden. Wij doen dit omdat we er van overtuigd zijn dat zelfs al bereiken we schijnbaar zeer beperkte groepen, op deze wijze op de duur een mentaliteitsverandering teweeg kunnen brengen die betrekkelijk ver door kan trekken in de maatschappij. We zijn het met uw wereld uit de aard der zaak, niet helemaal eens. Nu bent u dat zelf ook niet dus het zal u niet verwonderen dat het ook bij ons het geval is. Maar wat moeten wij doen om u te helpen:

U moet leren denken. U meent misschien dat u denken kunt, maar in vele gevallen gaat u alleen maar af op de voorlichting die u gegeven wordt. Wanneer u kritisch leert denken, wanneer u gedwongen wordt tot denkoefeningen, zo menen wij, dan zult u daardoor uw eigen bestaan, en ook alles wat u uit uw wereld benadert, reëler gaan beschouwen, u zult het niet meer te eenzijdig zien. Wij menen dat dat daarnaast een voorlichting over filosofische, religieuze, economische soms zelfs technische achtergronden, dienstig kan zijn voor u om de wereld waarin u leeft te begrijpen. Want er zijn heel veel werkingen die aan de mens voorbijgaan. Vb. Russische mensen zijn communisten, althans dat neemt men hier aan, maar in de eerste plaats zijn het mensen en zo menselijk dat alles wat u zoudt willen zoeken en denken, in de richting van tegenstanders, eigenlijk niet aanwezig is? Zij hebben veel meer met u gemeen, dan u van hen onderscheidt. Op deze manier is het mogelijk om elkaar niet meer te zien als tegenstanders, als vreemd, maar te accepteren als medemensen. Dan hebben we nog een stelling en die is ook wel erg belangrijk geloof ik.

Wij gaan uit van het standpunt dat je, wanneer je als mens op aarde leeft, niet moet proberen om dit stoffelijke bestaan, dit stoffelijke leven nu maar onderdanig te maken aan een geestelijk bestaan dat voor u, grotendeels althans, fictief blijft. U moet leven met uw werkelijkheid, maar u moet die werkelijkheid waarderen voor wat ze is. In feite een reeks van voorstellingen en begoochelingen.

Het is zo gemakkelijk om te zeggen dit of dat deugt niet, het is zo gemakkelijk om eisen te stellen die eigenlijk helemaal niet gerechtvaardigd zijn. Wij weten bv. dat gemiddeld 50 tot 60% van ons gehoor eigenlijk in de eerste plaats een bevestiging zoekt van eigen denkwijzen. We weten dat we pogingen doen om u te helpen uw eigen begaafdheden te ontwikkelen, maar dat dat eigenlijk niet lukt, omdat u zelf daar bepaalde begrenzings aan stelt. Ik weet heus wel dat we te kort schieten. Maar aan de andere kant: het is beter dat er iets gedaan wordt dan dat er niets gedaan wordt. Het is beter dat wij proberen om bepaalde kernen te brengen, die tenminste voor een gunstige gedachte-uitstraling bruikbaar zijn dan dat we zeggen: Wij kunnen toch niet veel bereiken laat ons teruggaan. We moeten naar een andere wijze van denken van de mens toe. Denken dat niet meer bepaald wordt door gezag, maar door beleving. We moeten naar een andere wijze van menselijk leven toe. Een leven dat niet bepaald wordt door bezit en "ik projectie" en status ed. maar een leven dat bepaald wordt door een eigen geluk dat mede bestaat door de betekenis die mens, krachtens zijn eigen vermogen heeft voor anderen zonder dat door verplichting of dwang bijkomt.

En misschien dat het niet zo gek is wanneer ik in dit verband graag met u zou willen spreken over maya. Maya begoocheling goochelarij, bedrog. Dat is een afleiding die heel natuurlijk en heel normaal klinkt. Maar waarom spreken wij dan over de wereld als een begoocheling? Niet omdat de feiten niet bestaan, de feiten zijn er en al kunnen we nu over die feiten dan verder gaan delibereren en ons afvragen of het nu wel zintuiglijk juist is om te zeggen: Ik zie en voel hier een tafel dus is er een tafel. Laten wij alleen maar uitgaan van het denkbeeld hoe zie ik het bestaan?

Wanneer ik het bestaan beschouw dan doe ik dit niet alleen krachtens mijn eigen visie, zintuiglijkheid, verstand maar ik zal het ook doen met de beperkingen die ik voor mijzelf zie, n dat laatste is een van de belangrijkste punten. Hoe vaak zegt u ook zelf niet ach; daar kun je niets aan doen. Of ja maar dat gaat mij niet aan, of dit is wetenschappelijk niet bewezen. Misschien zegt u het niet vaak maar er zijn veel mensen die voortdurend bezig zijn om hun eigen mogelijkheden van leven, van ervaren, en van denken, op deze wijze te beperken. Er zijn bv. genoeg te vinden van de vaak fatale gevolgen dat zoiets kan hebben. Er waren wetenschapsmensen bezig met berekeningen in Engeland en op een gegeven ogenblik (het was over een versnellingsapparaat voor kleinste delen) bleek het dat men het apparaat schijnbaar goed berekend had, maar dat de resultaten niet klopten. Men heeft toen die hele theorie nagegaan en kwam tot de volgende ontdekking, Men had gegevens gepubliceerd in de jaren 1908 ongeveer, aangenomen als juist en waar, zonder ze na te gaan. In de publicatie ervan had er een verschuiving van 1 decimaal plaats gevonden. Hierdoor was het beoogde effect dus veel sterker dan men berekend had . Had men daar nu grotere proeven op genomen dan was dat waarschijnlijk verkeerd gegaan.

Maar wanneer ik tegen u zeg: U kunt niet hard lopen en u gelooft dat, dan probeert u niet om hard te lopen. Het resultaat is dat u lichamelijk door een verval van de spieren en het niet voldoende ontwikkelen ervan, inderdaad niet hard kunt lopen. Als ik tegen u zeg, u kunt met uw gedachten een ander niet bereiken en u neemt. dat voor waar aan, zult u het nooit doen. U zult dus de elementaire mogelijkheden die u hebt om telepathie, of althans telepathische contacten tot stand te brengen, niet gebruiken. Zo gaat het ook met ons. Wij leven in de geest, wij zijn ergens een werkelijkheid voor onszelf en voor sommigen van u. Maar de benadering van het bestaan van de geest gebeurt niet vanuit het fenomeen, het gebeurt vanuit een geloofsovertuiging of vanuit een reeks ontworpen stellingen. Vb. Er word bij een bepaalde proefneming, om directe stem lange mechanische weg te produceren, een gelijkspanning van 100 V. aangelegd op 2 koperen platen met een onderlinge afstand van 15 cm. De lucht diende dus als diëlectricum. Daaromheen stond een zeer dichte en goed gearde kooi van Faradé, d.w.z. een soort gazen kooi die met de aarde verbonden is, zodat alle elektrische storingen in de omgeving en beïnvloedingen vanuit de atmosfeer praktisch uitgesloten zijn. En nu werd er een versterking op aangebracht die voor die tijd zeer groot was, factor 6000. Elk klein verschilletje, in potentiaal, was dus 6000 keer vergroot en daardoor was het mogelijk voor enkelen bij ons, die zich voor dat instrument en voor de theorie interesseerden, om inderdaad een zeker geluid te doen ontstaan. Dat was heel moeilijk om te zetten in een menselijk geluid. In de eerste plaats, wij gebruiken nu eenmaal niet de menselijke stem, het is voor ons dus al moeilijk om deze te reproduceren. Ten tweede moest alles worden omgezet in elektrische trillingen en er moest berekend worden wat die trillingen bij ev. Weergave, zouden doen. En wij konden op een gegeven ogenblik dan ook via deze

luidspreker installatie laten horen, mits het potentieel dus juist was aangelegd. "Goeden avond". Verder zijn we niet gekomen. Er waren zoveel moeilijkheden en was zoveel geruis uit de versterker etc. dat we eerst eigenlijk een betere versterkingstechniek van node hadden. Maar wat gebeurde er? Er zijn mensen gekomen, deskundigen, die hebben dat bekeken die hebben gezegd dat is een toevalseffect, dat kan niet dat een geest dat doet, daarom is het zinloos dit onderzoek voort te zetten. Het resultaat is dat een zeer redelijke mogelijkheid om directe stem tot stand te brengen. via een mechanisch apparaat, dat volgens mij toch voor de mensen overtuigender moet zijn dan spreken via een medium, werd gestaakt, dat wij er niet verder mee kwamen.

Dat is het denken dat maya, dat begoocheling heet. Wanneer een geestelijk genezer komt en hij geneest een mens, waarvan een dokter zegt dat hij niet te genezen is dan zou je moeten zeggen hier is een soort wonder gebeurd en dan zou je niet alleen moeten zeggen hier is een soort wonder gebeurd maar je zou je afmoeten vragen hoe? Hoe kan dit hoe is dit mogelijk? En dan zou je niet mogen zeggen ja maar dat is een toeval, geestelijke genezers zijn een gevaar voor de samenleving, dus moeten we ze in toom houden.

Wanneer men profeteert in deze dagen en zijn profetie is juist, dan zegt men ja dat is een toeval, of er zijn gelovigen die zeggen dat is de enige waarheid. In feite is er een benadering van de toekomst mogelijk geweest en de benadering van de toekomst was dan waarschijnlijk niet 100% juist, maar ze was er. Het feit dat het bestaat zou voldoende moeten zijn. Het jammere is bovendien dat deze beperktheid niet overal heerst. U zult zeggen waar komt u nu mee aandragen? U vindt het zo jammer dat we beperkt zijn en dan in het weer jammer dat het niet bestaat. U weet misschien of niet, dat telepathische proeven zijn genomen o.a. zelfs tussen een bepaalde plaats in New Jersey en een zogenaamde ontvanger die zich aan boord bevond van de atoomduikboot Nautilus. Deze bevond zich op het moment van overdracht onder de Poolkap, onder het ijs. Desondanks, terwijl geen radiosignalen konden worden ontvangen, ook geen radioboodschap uitgelaten kon worden, ontstond een gelijkheid van symbolen van ruim 70%. Dat is ver boven de toevalsnorm, zeker wanneer u rekent dat met een aantal van 64 verschillende symbolen werd gewerkt, zodat de keuzemogelijkheid betrekkelijk groot was en de keuze in New Jersey volkomen willekeurig geschiedde, door andere personen dan de zender zelf. Hier is dus telepathie bewezen maar deze telepathie wordt niet gebruikt om de mensen te helpen, hun geestelijke beperkingen te doorbreken, zij wordt wel gebruikt om specialisten op te leiden die in oorlogsgeval, wanneer alle verbindingen uit zouden vallen, misschien toch nog in staat zouden zijn om codeberichten over te brengen. Vindt u dat niet jammer? Dat zijn feiten die ik u vertel. Elk geval dat ik u hier noem is een feit, het is op aarde geregistreerd.

Wanneer telepathie zo belangrijk is, vraag ik me af waarom probeert men dan niet mensen met deze gevoeligheid te ontwikkelen, zodat ze in de ziekenhuizen kunnen nagaan wat de werkelijke symptomen zijn van patiënten die soms zelf, per ongeluk, verkeerde omschrijvingen geven en zo dokters, die ook niet beter weten, voeren tot verkeerde diagnose. Dat is nu maar een van de vele punten.

De begoocheling bestaat voor een groot gedeelte uit woorden als "onmogelijk" "dat kan niet" of "het is wel bewezen door die of die, dat het onmogelijk is". Wij hebben wetenschap nodig wanneer we in de stof leven, natuurlijk, de wetenschap is ons instrument, zij geven ons de mogelijkheid om te manipuleren met de materie, de materie van de mens te beheersen. Maar zij is niet de godsdienst die men er soms van maakt. Het enig ware. Door het werktuig te maken tot een meester, die men gaat dienen, belet men zichzelf om volledig mens te zijn. Het klinkt allemaal een beetje sinister misschien. Maar vrienden, er is meer dat maya heet, dat begoocheling is. U denkt dat u een medium nodig hebt om de geest te ontvangen? Dan hebt u geen gelijk, u bent zelf in zekere mate allen vatbaar voor invloeden uit de geest, maar u kunt wel leren ze weg te halen uit uw eigen onderbewustzijn. U hebt inspiraties! Sommige mensen schrijven die aan God toe, anderen aan hun eigen intellect. Het feit dat hiervoor bepalend is is echter de mens ten aanzien van de mensheid: mensheid heeft een gezamenlijk bovenbewustzijn, zoals dat heet, een gedachte-uitstraling. In die gedachte-uitstraling zijn onnoemelijk veel gegevens en feiten aanwezig. U zoudt dit kunnen vergelijken met een enorme computer die niet materieel is. Op het ogenblik dat ik nu op mijn beurt, op de juiste wijze mijn gedachten zou instellen, dan gebeurt hetzelfde wat de computer doet wanneer er een ponsband ingaat. Wij beginnen uit alle mogelijke gegevens een aantal te selecteren.

Het resulterend denkbeeld is dus een antwoord op datgene wat we uitgezonden hebben. Maar de meeste mensen weten niet dat je dit bewust zoudt kunnen gebruiken. Ze doen het dus niet. Toch zou de doorsneemers zeer veel weten en gegevens kunnen vergaren alleen maar door zich op de juiste wijze op het gemeenschappelijk denken van de mensheid in te stellen. En dan zijn er al die dingen als: Wij worden oud, veroudering wordt beschouwd als het noodzakelijk onontkoombaar verval van het lichaam. Dit is niet waar. Ouderdom is in feite een vergiftigingsverschijnsel. Dit vergiftigingsverschijnsel ontstaat niet alleen doordat men, lichamelijk gezien, onjuist leeft, onjuiste voeding heeft e.d. maar daarnaast ook omdat de mens mentaal dus enorm veel energie verbruikt. En een groot gedeelte daarvan nodeloos. Een mens die in staat is om zijn gedachten te beheersen zal niet alleen veel minder snel oud worden dus langer kunnen leven, maar hij zal ook voor zichzelf veel meer kunnen bereiken. Een deel van de begoocheling is dan ook het niet georganiseerd denken. Je moet wanneer je als mens goed wilt leren denken, in staat zijn om een onderwerp te volgen. Alle gedachtesprongen daarbij eventueel te volgen, zonder daarbij zelf te annoteren. Het gaat zo: Ik heb dat daarnet nog hier gezien dat, wanneer je een bepaald voorbeeld aanhaalt, of je zegt iets, dat de mensen daarop reageren, de consequentie daarvan na willen gaan. Het gevolg is dat ze de eerstvolgende zinsneden missen en dat voor hen de samenhang van het betoog heeft geleden. Stel nu eens dat u niet zelf reageert, dat u leert absorberen. Absorberen vergt nl. veel minder dan dit bewust onmiddellijk reageren en dan weer proberen om de samenhang terug te vangen. Aan het einde van de opname die u maakt, heeft u dan een geheel. Over dat geheel kunt u veel gemakkelijker een oordeel spreken en u kunt de samenhang en consequenties veel juister overzien dan wanneer u dat punt voor punt wilt doen. Het resultaat is dat u met veel minder moeite en juister beeld verwerft en gelijktijdig voor uzelf ook meer de praktische waarde en mogelijkheden ervan ziet.

Er zijn een hoop dingen waarbij de begoocheling een grote rol speelt, terwijl ze eigenlijk positieve waarden zijn. Denkt u eens aan geloof, geloof is een innerlijke zekerheid. Mooi geloof is aanvaardbaar zonder bewijzen, mooi, maar je komt niet tot geloven tenzij er in uzelf bepaalde behoeften bestaan waardoor je gelooft. En dat vergeet men meestal. Men zegt wel: Het geloof is een gave, het kan niet verworven worden, maar aan de andere kant zegt men: Maar geloof dan toch maar, dat is natuurlijk kolder. Wanneer ik geloof dan kom ik tot een coördinatie van feiten en innerlijke erkenningen, op een vlak dat iets hoger ligt dan het normale redelijke. Ik kom zover dat ik dus niet meer de ontwikkeling, het overzicht van het probleem in zijn bewust denken kan uitdrukken, maar dat ik alleen nog conclusie uitdruk, deze is voor mij een zekerheid omdat ik innerlijk het bewijs heb geleverd maar gelijktijdig voor mij een geloofspunt omdat ik de bewijsbaarheid daarvan niet materieel kan aantonen. Ik wéét het niet. Ik heb het in mijzelf gevonden. Nu heeft men geloof omgeven met een grote reeks van regels. Men heeft geprobeerd duidelijk te maken dat God dit wil. Het gekke is dat God meestal wil wat de hoofden van de godsdiensten willen, wat dat betreft schijnt men erg volgzzaam te zijn. Men vertelt u hoe het is geweest, niet op grond van historische feiten, maar gelijktijdig legt men de nadruk op het historisch zijn. Er wordt vaak zelfs een vervalste bewijsvoering gebruikt. Vb. Wij weten natuurlijk van Salomo, dat er inderdaad kopermijnen zijn geweest, dat hij inderdaad een heel groot leger met veel wagons heeft gehad, dat hij inderdaad een vloot heeft gehad in de rode zee, dat kunnen wij bewijzen, historisch.

Nu zeggen wij: daar dit ook in de bijbel staat bewijst het de juistheid van hetgeen daar verder wordt gesteld. Dat is fout. Het bewijst alleen dat bepaalde punten in die bijbel juist zijn.

Wanneer wij het geloof niet zien als iets wat afhankelijk is van het gezag, van theorieën van anderen, maar als iets wat wij innerlijk vinden, dan zal ons geloof beperkter zijn. Maar gelijktijdig is ons geloof dan een praktische waarde. Wanneer je iets nl. zelf gelooft dan handel je ernaar. Wanneer je u een geloof door een ander laat aanpraten dan handel je er alleen naar zolang als die ander naar je kijkt. 't Klinkt misschien gek maar 't is waar. De begoocheling ligt niet allen in het feit dat geloof belangrijk is, dat je dat geloof van node hebt, begoocheling ligt in het feit dat een ander u kan zeggen wat u moet geloven en doen. Er zijn misschien 10.000 wijzen om God te vinden en te benaderen in jezelf. Er zijn misschien 100.000 manieren om geestelijke en Goddelijke krachten tot uiting en werking te brengen op uw wereld, of vanuit die wereld uzelf te brengen tot de beleving van geestelijke werelden. Maar de wijze die voor u bruikbaar is, wordt bepaald door u zelf, door uw leven, uw karakter, uw denken, uw milieu maar vooral door uw gevoel van een zelfverbonden zijn met iets hogere. Elke definitie daarvan

is een persoonlijke, elke algemene definitie is een vervalsing. En daarmee kom ik aan een voor mij belangrijk deel:

Ik hoef niet véél te geloven, maar wat ik geloof moet ik leven. Wanneer ik dat doe dan zal elke normaal geldende beperking die voor mij in mijn geloof niet bestaat, voor mij wegvallen, in een steeds toenemende mate overigens, in mijn werkelijk bestaan. In de oudheid is het misschien wat anders geweest. Men heeft bepaalde verschijnselen verklaart met Goden. In de lente moest er gezaaid worden, dat planten in de lente alleen dat was dus een kwestie die niet verklaarbaar was, waarom kon je het niet in de winter doen? In de zomer? Dus moest er een onzichtbare kracht zijn die dat regelde. Er kwam dus een God van vruchtbaarheid, deze God van vruchtbaarheid decreeteerde wanneer gezaaid moest worden en daardoor kwam er oogst. Die God was dus een rationalisatie van het onbekende. In deze zin is God vaak bruikbaar, maar alleen op praktische basis. Maar in ons is God bruikbaar wanneer we hem ontmoeten, niet als een praktische basis, maar als een onmetelijke krachtbron waaruit we kunnen putten. Hij is voor ons een weten waar wij toegang toe krijgen, hij is voor ons het wegvallen van begrenzingsen die we normaal erkennen. Ik heb u daarnet gezegd: een groot gedeelte van maya wordt mede bepaald door begrenzingsen, doordat je zegt dit kan niet en dat moet wel zo zijn. Bij een geloof valt dit weg. Wanneer een priester een duivel uit gaat uitdrijven vroeg hij zich niet af of die duivel nou een duivel was en of die duivel sterk was of niet, of die duivel misschien een kwestie was van histerie, van waanzin, of iets anders. Hij ging er op af met de zekerheid als het een demon is, dan ben ik sterk en het resultaat was dat deze priesters inderdaad vaak geestelijke invloeden konden verdrijven, die het de mensen lastig maakte, dat zij daarnaast, door een enorme overtuigingskracht zelfs mensen van storingen bevrijden die in feite meer psychisch of zelfs soms organisch van oorsprong waren. Hier was het geloof bepalend. Maar niet alle priesters konden duivels uitdrijven dat kwam omdat niet alle priesters het geloof hadden: Wat moet gebeuren kan door mij gebeuren. Dat was een zuivere innerlijke beleving. Nu zijn er vandaag de dag geen duivels meer. Misschien een beetje jammer, het was altijd zo heerlijk om terug te verwijzen naar de boze die ons met zijn influisteringen naar de hel lokt. Maar we hebben wel te maken met een onbekende werkelijkheid waarvan we een deel als goed beschouwen en een deel, als kwaad.

Wanneer ik niet meer spreek over goed en kwaad, als afzonderlijke en vaststaande waarden, als wetten die mijn leven regeren, wanneer ik niet meer spreek over mogelijk en onmogelijk, wanneer ik alleen spreek over mijn wezen en mijn beste beantwoorden aan het hoogste wat ik ken, dan kom ik over die grenzen weg, dan kan ik genezen wanneer ik voel dat ik moet genezen, dan kan ik profeteren wanneer ik voel dat het nodig is van te profeteren. Dan kan ik desnoods vliegen, over water wandelen of door vuur gaan. Het lijken allemaal sprookjes, maar de menselijke geest, en wat dat betreft de hele menselijke psyche, heeft veel meer capaciteiten dan men pleegt te erkennen en zelfs, wanneer die dingen worden gedemonstreerd, ik denk hier bv. aan bepaalde vormen van vuurloop, in de laatste tijd onderzocht, waarbij men moest constateren dat deze mensen inderdaad over levend vuur gingen, dat ze geen gebruik maakten van trucs en dat wetenschapsmensen die proef niet na konden doen (een student hield er zelfs duchtig verbrande voetzolen van over) dan zegt men; ja die mensen kunnen dat en dan bedoelen ze: ja wij kunnen het niet. Wij kunnen het ook wanneer wij dezelfde vastheid van geloof van vertrouwen, die innerlijke toestand, maar bereiken waardoor die anderen het kunnen. De grenzen van het menselijk zijn moeten veranderen. En dat kan niet alleen maar door wetenschap of door geloof, dat kan door een ontwikkeling van menselijkheid. Door een voortdurend minder concreet stellen van grenzen. Een grens is de grens van het voor ons normaal kenbare, niet van het voor ons mogelijke, dan kunnen beelden uit de geest a.h.w. meer integreren in uw wereld. Dan kunnen allerhande gaven die u hebt, en die u normaal onderdrukt, tot uiting komen. Dan is de paranoïale rebellie, die op het ogenblik zoveel mensen teistert overbodig geworden, omdat je, uit de innerlijke zekerheid, in staat bent om te leven zoals het moet, zonder dat je anderen aanvalt. Agressie in een teken van zwakheid. Deze wereld wordt steeds agressiever, haar waan is dat wij met geweld haar moed, haar sterkte bewijst. Ik zeg u dat het niet zo is. Een mens die gaat tot het uiterste van zijn kunnen, volgens zijn eigen overtuiging. bereikt het maximum dat voor hem mogelijk is. Een mens die aanvalt omdat hij in feite bang is anders de mindere te zijn en tekort te schieten, is iemand die slechts aanvalt om zijn zwakte te verhullen. En die zwakte zal in die strijd, zelfs, wanneer hij overwint, een heel grote rol spelen. Hij zal nooit werkelijk kunnen winnen of beter worden, hij maakt het alleen maar erger. En dat is een van de dingen die onze

Orde zo sterk motiveert en daarom heb ik dit onderwerp voor vandaag ook maar meteen erbij gedaan.

Ik hoop dat u één ding met me eens zult zijn. U houdt veel dingen voor onmogelijk die mogelijk zijn. U praat uzelf fouten, feilen en beperkingen aan die niet bestaan. U probeert uw innerlijk geloof onderdanig te maken aan wat men zegt dat u moet denken of geloven, en daardoor is het geloof voor u van geen betekenis, het is geen reële waarde. Er is een werkelijkheid, niet alleen begoocheling. Maar die werkelijkheid is ons bestaan en onze wereld, ontdaan van de beperkingen, van de vaste opvattingen die men hanteert als een soort dogma. De Orde wil proberen dergelijke dogma's aan te tasten, ze probeert het misschien niet feilloos, maar zo goed als ze kan. Onze Orde der Verdraagzamen werkt samen met heel veel ander groepen in de geest en met deze tezamen werkt zij op het ogenblik onder leiding van wat men noemt "De Witte Broederschap" maar wij hebben juist deze taak als de belangrijkste gekozen, voor ons. Wij menen dat de geest de mens niet behoefde te verlossen, wanneer de mens zichzelf niet geketend zou hebben.

Nog een paar gekke vragen: Geloof u innerlijk dat het anders kan zijn dan het nu is? Ja eigenlijk wel, de meesten van u geloven dat wel. Weet u wat u anders zoudt willen zien? Niet allemaal, maar een enkeling wel. Waarom gelooft u dan niet dat het anders kan? O neen u bent niet zonder kracht en u bent ook belangrijk, zoals we allemaal belangrijk zijn, dat betekent net zo belangrijk als iedereen, net zo belangrijk als de Paus of een maanreiziger, een president of misschien een rieur. U bent precies zo belangrijk als iedereen. U hebt dezelfde kracht als iedereen. En dat betekent dat u uw beperkingen kunt overwinnen. Wanneer u iets werkelijk wilt, werkelijk wilt, wanneer u voelt dat dit juist is, zet dan uw gedachten op het waarmaken ervan. Denk er regelmatig aan. U zult zien dat uw eigen gedrag zelfs verandert. U zult zien dat hetgeen onmogelijk scheen weer mogelijk gaat worden. Geen onmiddellijk wonder, daar bent u nog niet genoeg voor overtuigd. U leeft nog niet voldoende uit dat geloof, maar u kan dat. Als u meent dat u misschien dom bent of erg wijs bent, leg dat denkbeeld naast u neer, zeg alleen maar tegen uzelf wat belangrijk is en u zult zien dat het juiste beeld daarvan in u ontstaat. Formuleer uw vragen in uzelf voortdurend juister. Probeer niet een antwoord te bedenken, denk aan de vraag, het antwoord wordt door de vraag geordineerd ook in u, wanneer u ze maar juist en voldoende zuiver stelt. Probeer niet alleen een stelletje makkelijke, makke geestelijke bewuste schapen door deze wereld te dolen. Probeer te begrijpen wat belangrijk is voor u en maak dat waar. Maak het niet waar door anderen daarvoor aansprakelijk te stellen, maar door uzelf te veranderen, u kunt het. Als u meent dat u geestelijke gaven nodig hebt, dat u bepaalde fenomenen zo graag wilt zien, denk er dan niet over als iets wat door een ander moet worden gedaan of dat elders moet geschieden. Denk eraan als iets dat deel is van uw waarheid en het wordt waar. Een waarheid wordt pas duidelijk wanneer je de betekenis van maya gaat begrijpen. Van die begoocheling die het u vaak onmogelijk maakt te bereiken wat u bereiken wilt of kunt. U bent altijd verbonden met ongetelde anderen, met de kracht die u God noemt, met de wereld. U bent opgebouwd uit dezelfde vortexen in ruimten, waaruit die kleinste delen zijn opgebouwd, waarvan die tafel is gemaakt. Je bent dezelfde kracht die elders sterren vormt. U bent de kracht van een aardmagnetisch veld, van beweging van zwaartekracht. Al die dingen bij elkaar bent u ook. U bent niet een afzonderlijk wezen. U bent een afzonderlijke vorm van dezelfde kracht, en daarom kan die totale kracht voor u van werking, van betekenis zijn. Ze kan in u werken en door u werken. Maar ja dat is iets dat moet je eerst innerlijk beleven andere kun je daar misschien niet zoveel mee doen.

Ik zeg alleen maar dat wat ik vandaag gezegd heb veel belangrijker is dan vele technische betogen. Het is de kern van de menselijke ontwikkeling waarover wij opreken. Het is de essentie van het menszijn. Niet alleen maar het geestelijke, maar evengoed het materiële. Zelfs wanneer u het misschien een beetje minder aanvaardbaar vindt op sommige punten, geef in ieder geval dan nog de twijfel "dat zou juist kunnen zijn" in uw denken een plaats. Probeer eens door uw eigen dogma de muur van verstarring, die u zo vaak rond uzelf hebt opgebouwd, heen te breken om een beetje verder te zien naar een andere wereld die dezelfde wereld is, maar met veel minder begrenzingen en vooral met, voor uzelf en die wereld, zoveel meer mogelijkheden.

Goeden avond vrienden.